

Foredrag under Mødet i Torsdags, at hvad han forstod ved en Toldreform, var en Formindstelse af Indtægterne; han saae omtrent: „Det forstaar jeg ved en Toldreform“. Jeg forstaar noget ganske Andet ved en Toldreform. Det er kun det, jeg ønsker at slaa fast, nu da Spørgsmaalet ligger for, for at man ikke senere skal sige: Nu har Hammerich en anden Mening end tidligere. Jeg forstaar noget ganske Andet ved en Toldreform. Jeg kan overordentlig godt tænke mig en Toldreform gaaende ud paa, at man uden at forøge eller formindste Skatterne lægger Satserne fra det ene Punkt, hvor de trykke uberettiget, over paa et andet Punkt, hvor Trykket er mere berettiget. Det er blot for at forvare mig mod paa dette Punkt at være enig med det ærede Medlem, at jeg har bedt om Ordet. Jeg tvivler ikke paa, at der i Fremtiden vil være mange Punkter, hvor vi kunne være enige, og naar han særlig mener, at det kan knibe, fordi jeg er altfor ministeriel, tror jeg det ikke; jeg skal ikke paa saarlige Spørgsmaal være uenig med ham, fordi jeg i de store politiske Spørgsmaal slutter mig til Ministeriet. Det var blot disse Bemærkninger; jeg ønskede at have slaaet fast, og hvorfor jeg tog Ordet saa sent.

Svendsen: Jeg skal gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Det kunde næsten fremgaa af, hvad der er blevet udtalt her, siden jeg i Forgaars talte om mit Standpunkt overfor dette Forslag, som om jeg billigede Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger. Jeg omtalte det ikke udtrykkelig den Dag, men vil benytte Leiligheden nu til at sige, at jeg selvfølgelig ikke noget Øieblik har været i Tvivl om, hvorvidt dette Lovforslag i den nuværende Form duede eller ikke duede til at komme ud i Livet. Det vil gjøre Skade i Stedet for Gavn. Men jeg skal saa benytte Leiligheden til en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (S. Larsen). Han siger, at han ikke har villet bestynde Syderne for, at de søle sig i Drikkeri. Nei, det tror jeg heller ikke; det fremgaa tydelig af det ærede Medlems Udtalelser, at det var hans Mening, at disse Kvanta Spiritus, som de nyde paa Sjælland, kun var det, der almindelig bruges, og ikke kunde kaldes Misbrug. Da vi nu have den almindelige Mening her i Landet, at der hersker et virkelig stort Misbrug i Nydelsen af Spiritus, maa man spørge: Hvor finder Misbruget da Sted, naar det ikke er blandt Sjællænderne, uagtet de nyde dette store Kvantum? Jeg vil dertil sige, som jeg saade den Gang, at en saadan Konsum af Spiritus

finder ikke Sted i Sylland. Naar det ærede Medlem siger, at „Kong Midas“ rimder ham i Tanker med dens Krav paa Sandhed, naar vi staa og kæmpe for disse Øbruelighedsforeninger, vil jeg være mig mod, at det passer paa mig. Jeg vil ikke i mindste Maade forsvare Syderne, jeg har tværtimod altid arbejdet for at faae dem til at indse, at de drikte for meget. Men at de have drevet det til det, som det ærede Medlem har betegnet, at de have gjort i hans Egn, det paastaar jeg, ikke er Tilfældet, og det ærede Medlem vil selv kunne overbevise sig om, at det konsekvent gennemført vilde fore til, at hvis der skulde nydes det Kvantum Spiritus overalt, han nævnte, vilde den Brændevin, der nu bruges, ikke slaa til for den halve Del af Landbefolkningen. Jeg vil tillige paastaa, at det umulig kan kaldes en fornuftig Brug af Spiritus, at der i et enkelt Sogn nydes for 16—17,000 Kr. aarlig. Et Sogns Beboere, som mene at have Raad dertil, ville ikke med Grund kunne tale om de daarlige økonomiske Tilber og Forhold, vi leve under. Lige overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) skal jeg gjøre den Bemærkning, at naar jeg sagde, at jeg var overbevist om, at de ni Tiendebøle af Befolkningen vilde stemme for en Omlægning af Skatterne paa Luxusartikler fremfor at have dem paa Nødvendighedsartikler, saaledes som vi nu have det, medens han var af den modsatte Mening, da er det Noget, vi kunne disputere om; og som ikke kan bevises fra nogen af Siderne. Det er imidlertid min Overbevisning, at det ærede Medlem skal komme til at dele min Anskuelse, og at Tiden vil vise, at Befolkningens Krav gaa netop i den Retning, og at det om ikke lang Tid vil komme til at foreligge saaledes, at dette Thing vil komme til at indse, at Opfordringen i den Retning absolut maa imødekommes. Naar der tales om, at vi maa have en Nedgang i Tolden, saa siger jeg: So mere, jo bedre, men saasnart vi faae Omlægning af Toldsatserne paa den Maade, jeg har nævnt, nemlig at de komme over paa Luxusgjenstande, navnlig Spiritus, Vin, baltisk Öl, og vi faae en klæfkelig Sum der, som vi faae godgjort paa anden Maade, skal jeg være med til at hde mit Bidrag til, at vi kunne faae en betydelig Nedgang i Toldindtægterne. Det er min Overbevisning, at den sunde Fornuft vil sige Folk, at de ikke have Raad til at taste Penge ud til Produkter, som de ingen Gavn have af, og paa den Maade tror jeg, vi ville faae en betydelig Nedgang i Toldindtægterne, og Folks Mening om Brug og Misbrug vil klæres, thi jeg vil virkelig ind-